

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: BUAK Bauarbeiter-, Urlaubs- u. Abfertigungskasse

Strona pozwana: Gradbeništvo Korana d.o.o.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że sprawy, których przedmiotem jest dochodzenie roszczeń Bauarbeiter-Urlaubs- und Abfertigungskasse (BUAK) o składki od pracodawcy w związku z delegowaniem pracowników niemających zwykłego miejsca pracy w Austrii w celu świadczenia pracy lub w ramach wypożyczenia pracowników do Austrii lub od pracodawcy mającego siedzibę poza terytorium Austrii w związku z zatrudnieniem pracowników mających zwykłe miejsce pracy w Austrii, są „sprawami cywilnymi i handlowymi”, w których ma zastosowanie wymienione rozporządzenie, nawet wtedy, gdy roszczenia BUAK o składki są oparte są na prywatnoprawnych stosunkach pracy i służą zaspokojeniu prywatnoprawnych, wynikających ze stosunków pracy z pracodawcami roszczeń pracowników o urlop i wynagrodzenie urlopowe, niemniej

- zarówno wysokości roszczenia pracowników o wynagrodzenie urlopowe wobec BUAK, jak również wysokości roszczeń BUAK o składki wobec pracodawców nie określa umowa lub układ zbiorowy, lecz rozporządzenie ministra federalnego,
- składki należne BUAK od pracodawców służą oprócz pokrycia kosztów wynagrodzenia urlopowego podlegającego wypłaceniu pracownikom również pokryciu kosztów administracyjnych BUAK oraz
- BUAK przysługują w związku z dochodzeniem i egzekwowaniem swoich roszczeń o takie składki z mocy prawa szersze uprawnienia niż osobie prywatnej poprzez to, że
- pod rygorem kary pieniężnej pracodawcy są zobowiązani do dokonywania okazjonalnych jak również regularnych comiesięcznych bieżących zgłoszeń BUAK z zastosowaniem ustanowionego przez BUAK systemu komunikacji, do współdziałania i znoszenia działań kontrolnych BUAK, do zapewnienia wglądu w dokumenty dotyczące wynagrodzenia, działalności i w inne dokumenty oraz do udzielenia BUAK informacji, a także

w razie naruszenia przez pracodawców obowiązków zgłoszeniowych BUAK ma prawo do naliczenia składek należnych od pracodawców na podstawie własnych ustaleń, przy czym w tym przypadku roszczenie BUAK o składki istnieje w wysokości obliczonej przez BUAK niezależnie od faktycznych stosunków delegowania lub zatrudnienia?

⁽¹⁾ Dz.U. 2012, L 351, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy)
w dniu 4 października 2017 r. – Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie / H.**

(Sprawa C-582/17)

(2017/C 424/35)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Strona przeciwna: H.

Pytanie prejudycjalne

Czy rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca⁽¹⁾ [...], należy interpretować w ten sposób, że tylko pierwsze państwo członkowskie, w którym został złożony wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, jest zobowiązane do ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego z tym skutkiem, że tylko w tym państwie cudzoziemiec może w ramach środka zaskarżenia podnosić zgodnie z art. 27 rozporządzenia dublińskiego błędne zastosowanie jednego z kryteriów ustalania odpowiedzialności określonych w rozdziale III, w tym w art. 9, rozporządzenia dublińskiego?

⁽¹⁾ Dz.U. 2013, L 180, s. 31, zwane dalej „rozporządzeniem dublińskim”.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy)
w dniu 4 października 2017 r. – Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie / R.**

(Sprawa C-583/17)

(2017/C 424/36)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Strona przeciwna: R.

Pytanie prejudycjalne

1. Czy rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca⁽¹⁾ [...], należy interpretować w ten sposób, że tylko pierwsze państwo członkowskie, w którym został złożony wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, jest zobowiązane do ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego z tym skutkiem, że tylko w tym państwie cudzoziemiec może w ramach środka zaskarżenia podnosić zgodnie z art. 27 rozporządzenia dublińskiego błędne zastosowanie jednego z kryteriów ustalania odpowiedzialności określonych w rozdziale III, w tym w art. 9, rozporządzenia dublińskiego?
2. W jakim zakresie przy udzielaniu odpowiedzi na pytanie pierwsze ma znaczenie fakt, iż w pierwszym państwie członkowskim, w którym został złożony wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, zostało już wydane orzeczenie w sprawie tego wniosku tudzież, że wnioskodawca wycofał wcześniej swój wniosek?

⁽¹⁾ Dz.U. 2013, L 180, s. 31, zwane dalej „rozporządzeniem dublińskim”.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret (Dania)
w dniu 12 października 2017 r., Skatteministeriet / Baby Dan A/S**

(Sprawa C-592/17)

(2017/C 424/37)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Skatteministeriet

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Skatteministeriet

Strona pozwana: Baby Dan A/S